

**Η ζωή δεν καταστέλλεται. Το μέλλον εξεγείρεται!
Δίνουμε σύνθημα για ένα Δεκέμβρη ανυπακοής!**

«**Η πολιτική τους τους οπλίζει, οι μπάτσοι ρίχνουν!**» ήταν ένα από τα δεκάδες συνθήματα που γράφτηκαν εκείνον το Δεκέμβρη και που έβγαλε στους δρόμους δεκάδες χιλιάδες νέους για έναν δικό τους νεκρό. Η πολιτική που τότε δολοφόνησε τον Αλέξη Γρηγορόπουλο παραμένει ίδια, αν και άλλαξε πολλές μάσκες του συστήματος. Μέχρι και σήμερα αυτή η πολιτική συνεχίζει να είναι ο μεγαλύτερος εχθρός όλων όσων ωριμάσαμε βίαια μέσω της καπιταλιστικής κρίσης και φτάσαμε στο 2020 να αγωνιζόμαστε με νύχια και με δόντια για δικαιώματα που είχαν κατακτηθεί με αίμα πολλές γενιές πριν. Κάποιοι επιλέγουν να μας γυρίσουν αιώνες πίσω δηλώνοντας ευθαρσώς ότι αυτά τα δικαιώματα είναι πολυτέλεια.

«**Ο Δεκέμβρης δεν είναι η απάντηση. Είναι η ερώτηση**». Θα δεχτούμε να είμαστε πειραματόζωα ενός τσουνάμι μέτρων που επιβάλλονται με καταστολή; Από το δωμάτιό μας μέχρι το καφενείο του χωριού που έχουν μετατραπεί στις σχολικές μας αίθουσες, αν κι εφόσον έχουμε λεφτά για κάποια συσκευή που αντικαθιστά τον δάσκαλό μας. Οι σχολές κλειστές για εμάς, χωρίς να μπορούμε να ανταλλάσουμε κουβέντα με τους συμφοιτητές μας, όσο τα εργαστήρια είναι ορθάνοιχτα για την έρευνα των εταιρειών και οι διοικήσεις τα βρίσκουν με το στρατό και το NATO για μελέτες πολεμικού εξοπλισμού. Σε αυτές τις κλειστές σχολές το υπουργείο προετοιμάζει αντιδραστικές αλλαγές ενάντια στο δικαίωμά μας στην μόρφωση και την δουλειά.

Η δουλειά μας στο έλεος των εργοδοτών που πλέον δε μας χρειάζονται όλους και «αποδεσμεύουν» τους μισούς κακόν κακώς ή μας αναγκάζουν να δεχθούμε κομμένους μισθούς, απλήρωτες υπερωρίες και μαύρα λεφτά για να μη χάσουν εκείνοι κέρδη λόγω πανδημίας. Στο πλάι τους η κυβέρνηση, που δεν χάνει χρόνο να νομοθετεί το 10ωρο δουλειάς και να ποινικοποιεί την απεργία για να μην μπορούμε να σηκώσουμε κεφάλι.

Οι δρόμοι και τα πάρκα απαγορευμένα για τη νεολαία. Ο πολιτισμός στα σκουπίδια. Οι ανθρώπινες σχέσεις στον πάγο. Η εικόνα αυτή έρχεται από το μέλλον που χτίζει η κυβέρνηση με πρόσχημα την

πανδημία για την οποία φταίμε πάλι εμείς! Τι φταίει εκείνη που έχει γεμίσει εκατομμύρια τις τσέπες των εφοπλιστών και των μεγαλοεπιχειρήσεων (βλ. Aegean), των ΜΜΕ, των κλινικαρχών, της αστυνομίας ενώ τα νοσοκομεία τα αφήνει χωρίς προσωπικό, ΜΕΘ κι εξοπλισμό; Για εκείνη φταίνει τα καλοκαίρια που οι νέοι ερωτευόμαστε.

«Κάτω από τις σφαίρες της αστυνομίας κρύβεται η αστική «δημοκρατία», έλεγε ακόμη ένα σύνθημα που παίρνει σάρκα και οστά στην κλιμάκωση του κρατικού και κυβερνητικού αυταρχισμού των τελευταίων ημερών. Τεράστιες σε όγκο δυνάμεις καταστολής, αφού τσέπωσαν τη χρηματοδότησή τους και καινούργια μηχανάκια, κάνουν επίδειξη ισχύος σε κάθε γειτονιά και κάθε στενό απειλώντας και τρομοκρατώντας περαστικούς. Σαν να έβαλαν ένα άτυπο στοίχημα με την κυβέρνηση να πάρουν εκδίκηση για την καταδίκη των φασιστών της Χρυσής Αυγής, χτυπώντας με κάθε μέσο στο ψαχνό τις διαδηλώσεις. Οι «αύρες», τα γκλομπ, οι δεκάδες συλλήψεις και τα πρόστιμα στις μεγαλειώδεις απαγορευμένες κινητοποιήσεις στις 17 Νοέμβρη δε λύγισαν όμως το φρόνημά της νεολαίας και των εργαζομένων που το απέδειξαν περίτρανα στις μαζικές απεργιακές διαδηλώσεις της 26ης Νοέμβρη. Η δήλωση του Χρυσοχοΐδη για απαγόρευση των συλλαλητηρίων της 6ης Δεκέμβρη αφήνει ανοιχτό και το δικό μας στοίχημα να διευρύνουμε τη ρωγμή σε μια κατάσταση που δεν αποτελεί ελληνική ιδιαιτερότητα ή εξαίρεση στη «δημοκρατία» τους, αλλά κανόνα του παγκόσμιου καπιταλισμού.

«Οι εξεγέρσεις γίνονται, δεν είναι ουτοπία» είναι μια αλήθεια που αποδεικνύεται συνεχώς σε διεθνή κλίμακα και περιγράφει το μέλλον που χρειάζεται να επιβάλουμε για να ζήσουμε ελεύθερα. Οι εμβληματικές κινητοποιήσεις του γαλλικού λαού ενάντια στις δολοφονικές δυνάμεις καταστολής του Μακρόν, που προσπάθησε να επιβάλει άλλη μια νομοθεσία ολοκληρωτικού περιεχομένου εντός της «καρδιάς της δημοκρατίας» της ΕΕ, του έφραξαν τελικά το δρόμο κατακτώντας μια σημαντική νίκη! Είναι για τη ελληνική νεολαία μια εικόνα προς αντιγραφή; Από μόνη της όχι. Αποτελεί όμως έμπνευση και ελπίδα για μια νεολαία που δεν αντέχει να βλέπει άλλο τη ζωή της να καταστέλλεται.

Στις 6 Δεκέμβρη διαδηλώνουμε πιάνοντας το νήμα κάθε αγώνα που έχουμε δώσει πλάι στους συμμαθητές, συμφοιτητές και συναδέλφους μας. Μαζί με τους ανέργους κι εργαζομένους γονείς, γιατρούς, δασκάλους, σερβιτόρους και όσους δίνουν καθημερινή μάχη για να μπορέσουν να επιβιώσουν μέσα στην πανδημία. Τα δικαιώματά μας στη ζωή, την υγεία και την ελευθερία είναι αδιαπραγμάτευτα και η κατάκτησή τους έχει θεμέλια στους δρόμους και όχι σε άσφαιρες τακτικές της αξιωματικής αντιπολίτευσης και όσων ακόμη έχουν αποδείξει στην πράξη ότι η πολιτική τους τάσσεται ενάντια στα συμφέροντα των εργαζομένων και της νεολαίας.

Η πάλη για αυτά όμως δε χρειάζεται μόνο γερά θεμέλια, αλλά τα κατάλληλα μέσα και προοπτική. Οι εξεγέρσεις που συγκλονίζουν τον σύγχρονο καπιταλισμό δείχνουν την δίψα για μια ζωή που θα είναι πραγματικά αξιοβίωτη και όχι μόνο μάχη για την επιβίωση. Για μια ζωή που θα έχει αφήσει πίσω της την εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο, που κάθε αρρώστια θα αντιμετωπίζεται προς όφελος όλων ανεξαιρέτως, που η ελεύθερη πολύπλευρη μόρφωση θα είναι αυτονόητη και η φτώχεια θα έχει σβήσει. Κι αν σήμερα ο καπιταλισμός τους μας κηρύσσει ένα καθεστώς καταστολής και βίας, οι αγώνες μας θα στρέφουν τα μάτια τους προς την κομμουνιστική κοινωνία της ισότητας και της ελευθερίας.

Δεκέμβρης 2020

Στις 6 Δεκέμβρη στο δρόμο για ζωή, υγεία, ελευθερία!

